

Trădat de un prieten bun

Versete călăuzitoare: Psalmul 55

Psalmul 55.1-23: Pleacă urechea, Dumnezeu, la rugăciunea mea și nu Te ascunde de cererea mea! Ascultă-mă și răspunde-mi! Sunt tulburat în plângerea mea și gem, de glasul vrăjmașului, de apăsarea celui rău: pentru că ei aruncă nelegiuire peste mine și mă urmăresc cu mânie. Inima mea este neliniștită înăuntrul meu și spaime de moarte au căzut asupra mea. Frică și cutremur au venit peste mine și un fior de groază m-a acoperit. Și am spus: O, de aș avea aripi ca un porumbel, aș zbura și m-aș odihni. Iată, aș fugi departe, aș rămâne în pustiu. Oprește-mă. M-aș grăbi să scap departe de vântul năprasnic, de furtună. Înghite-i, Doamne, împarte-le limba; pentru că am văzut violență și certuri în cetate. Zi și noapte îi dau ocol pe ziduri; și nelegiuire și răutate sunt în mijlocul ei; stricăciunea este în mijlocul ei și asuprirea și înșelăciunea nu se depărtează din piețele ei. Pentru că nu un vrăjmaș m-a insultat, atunci aș fi suportat; nu cel care mă urăște s-a îngâmfat împotriva mea, atunci m-aș fi ascuns de el; ci tu, un om ca mine, sfătuitorul meu și prietenul meu: noi am avut dulci destăinuirii împreună, am mers cu mulțimea la casa lui Dumnezeu. Să-i apuce moartea, să coboare vii în Locuința morților! Pentru că răutatea este în locuința lor, în mijlocul lor. Cât despre mine, eu strig către Dumnezeu; și Domnul mă va salva. Seara și dimineața și la amiază, cuget și plâng; și El va auzi glasul meu. El a răscumpărat în pace sufletul meu din lupta care era împotriva mea: pentru că mulți au fost în jurul meu. Dumnezeu a auzit și-i va copleși: El, care rămâne din vechime. Oprește-mă. Pentru că nu este nici o schimbare în ei și nu se tem de Dumnezeu. El și-a întins mâinile peste cei care sunt în pace cu el, a profanat legământul Său. Gura lui era alunecoasă ca untul, dar în inima lui era război; cuvintele lui erau moi ca untdelemnul, dar sunt săbii scoase. Aruncă asupra Domnului povara ta și El te va susține. El nu va îngădui niciodată să se clatine cel drept. Și Tu, Dumnezeu, îi vei coborî în adâncul pieirii. Oamenii sângei și ai vicleniei nu vor ajunge la jumătatea zilelor lor; dar eu mă voi încrede în Tine.

Introducere

Ai fost vreodată trădat de un prieten apropiat - cineva în care ai avut încredere și cu care ai avut multe experiențe minunate? Este destul de greu când cineva, care nu te place, te dezamăgește sau te trădează. Dar să te confrunți cu trădarea cuiva pe care îl considerai un prieten loial este foarte greu. Împăratul David a scris Psalmul 55 la scurt timp după ce un prieten apropiat l-a trădat. Orice credincios care trece prin aceeași experiență tristă se poate identifica cu sentimentele de durere, suferință și dezamăgire descrise de David. Dincolo de conținutul aplicabil în practică, psalmul conține și afirmații profetice. Trădarea lui David de către un prieten apropiat este, cu siguranță, și o previziune profetică a trădării Domnului Isus Hristos de către Iuda, după ce trăise în strânsă părtășie cu El timp de trei ani.

Fundal

Titlul acestui psalm ne spune că el a fost scris de David ca „maschil”, ceea ce înseamnă „învățătură”. Aflăm, de asemenea, că era folosit în cântecele din Templu cu acompaniament de

instrumente cu coarde. Spre deosebire de alți psalmi, aici nu este indicată ocazia compunerii sale, dar tema *trădării prietenilor* oferă indicii concrete. Nu putem fi absolut siguri, dar este foarte probabil ca David să se refere aici la trădarea lui de către Ahitofel, cel mai important sfetnic al său, care a fost împotriva împăratului David în răzvrătirea lui Absalom. Ahitofel l-a abandonat pe împăratul său și în schimb l-a sprijinit pe fiul egoist și avid de putere al lui David. Nu numai că s-a alăturat conspirației lui Absalom, dar chiar l-a sfătuit pe Absalom cum să îl învingă pe David și să preia puterea regală în Israel! David a fost forțat de rebeliune să părăsească Ierusalimul, capitala regatului său, și să fugă peste granița Iordanului. În 2 Samuel 15-19 poți citi povestea tristă în întregime. Într-un loc îndepărtat de Ierusalim - probabil pe malul opus al Iordanului, în timp ce se pregătea de luptă cu armata lui Absalom - David a găsit timp să-și exprime gândurile dureroase. Sub îndrumarea Duhului Sfânt, el a scris Psalmul 55.

Ce învățăm

1. Trădarea lui David de către un prieten apropiat are dimensiuni practice

Prietenul necredincios al lui David i-a fost cândva foarte apropiat: „Pentru că nu un vrăjmaș m-a insultat, atunci aș fi suportat; nu cel care mă urăște s-a îngâmfat împotriva mea, atunci m-aș fi ascuns de el; ci tu, un om ca mine, sfătuitorul meu și prietenul meu: noi am avut dulci destăinuri împreună, am mers cu mulțimea la casa lui Dumnezeu.” (Psalmul 55.13-15). Dar David a ajuns să realizeze că „prietenul” său nu fusese niciodată un prieten adevărat. În versetele 21 și 22 îl descrie ca pe un personaj de neîncredere, care nu-și ține promisiunile și care și-a înjunghiat prietenii pe la spate. Cuvintele acestui om sunt descrise ca fiind „dulci ca smântâna” și „mai alunecoase decât untdelemnul” - dar, în realitate, inima lui este îndreptată doar spre egoism!

Ai întâlnit vreodată o astfel de persoană? Din păcate, uneori chiar și credincioșii pot ascunde intenții egoiste și înșelătoare în spatele unei mari elocvențe. Diotref a fost un creștin din timpurile de început, care părea dispus să-i calomnieze pe ceilalți credincioși pentru a fi el însuși în centrul atenției (3 Ioan 9,10). Deși poate că nu am trăit niciodată o încălcare a încrederii la fel de profundă ca cea a lui David, cei mai mulți dintre noi au fost probabil dezamăgiți cel puțin o dată de o persoană de încredere. Poate că un „bun prieten” te-a vorbit de rău pe la spate, a împărtășit informații confidențiale, te-a trădat în vreun fel, te-a calomniat cu cuvinte neadevărate, furioase sau amare - sau acțiunile sale ți-au provocat o mare suferință și te-au dezamăgit. Poate că a fost un membru al familiei care nu ți-a fost alături și te-a trădat - unul dintre frații tăi, unul dintre părinți, soțul sau soția sau un copil. Suferința și durerea sunt cu atât mai mari, atunci când este vorba de un membru apropiat al familiei, care se întoarce împotriva noastră sau se dovedește a fi nedemn de încredere și infidel.

Psalmul 55 oferă, așadar, un sfat practic pentru fiecare, căci cu toții ne putem identifica, cel puțin într-o oarecare măsură, cu suferința sufletească, prin care a trecut David: „Sunt tulburat în plângerea mea și gem ... Inima mea este neliniștită înăuntrul meu” (Psalmul 55.2,4). Câți dintre noi ne putem regăsi în exclamația lui David: „O, de aș avea aripi ca un porumbel, aș zbura și m-aș odihni. Iată, aș fugi departe, (...) de vântul năprasnic, de furtună” (Psalmul 55,6-8). Ți-ai dorit vreodată să scapi de o situație stresantă sau de emoții tulburi - să aterizezi pe o insulă singuratică, unde nimeni nu-ți poate provoca suferință? Din versetele 9-11 aflăm că această cădere a împăratului a dus la o perioadă de lipsă de guvernare și la o prăbușire a legii și a ordinii în Ierusalim. Chiar și înainte de fuga lui David, violența, certurile, răutatea, amenințările,

distrugerile și minciunile erau la ordinea zilei: consecințe ale seducției poporului de către Absalom, cu limba iscusită, atunci când a furat „inima bărbaților lui Israel”, iar poporul a anulat supunerea față de adevăratul lor împărat.

La fel, diferitele forme de trădare în rândul creștinilor de astăzi - cum ar fi infidelitatea, minciuna, calomnia, defăimarea, jocurile de putere - au consecințe grave: familiile sunt despărțite și distruse, prietenii sunt rupte, există conflicte în biserică, tinerii credincioși se poticnesc, iar necredincioșilor li se oferă ocazia de a-L disprețui și batjocori pe Domnul Isus. De-a lungul psalmului, încă din primul verset, putem vedea că David a făcut ceea ce trebuia. Și-a prezentat problema Domnului în rugăciune. „Pleacă urechea, Dumnezeule, la rugăciunea mea ... Ascultă-mă și răspunde-mi” (Psalmul 55.1,2). „Cât despre mine, eu strig către Dumnezeu; și Domnul mă va salva. ... cuget și plâng; și El va auzi glasul meu” (Psalmul 55.16,17). „Dar eu mă voi încrede în Tine” (Psalmul 55.24). David a trebuit să se aștepte la faptul că Absalom a urmat sfatul trădătorului Ahitofel și că armata lui putea apărea în orice moment - totuși el și-a pus încrederea în Domnul. El era sigur că Dumnezeu îi va răspunde și îl va salva. „El a răscumpărat în pace sufletul meu din lupta care era împotriva mea: pentru că mulți au fost împotriva mea” (Psalmul 55.18). Rugăciunea plină de încredere a lui David se încheie cu un îndemn adresat tuturor credincioșilor de a se încrede în Domnul, că El va asigura tăria și dreptatea: „Aruncă asupra Domnului povara ta și El te va susține” (Psalmul 55.22).

În 1 Petru 5.7 găsim același mesaj: „Aruncați asupra Lui toată îngrijorarea voastră, pentru că El îngrijește de voi”. Iar în Filipeni 4.6,7 citim: „Nu vă îngrijați de nimic, ci, în orice, faceți cunoscut lui Dumnezeu cererile voastre, prin rugăciune și prin cerere cu mulțumiri.” Care este rezultatul aducerii grijilor și neliniștilor noastre la Domnul? El ne va da putere și ne va umple inimile și gândurile cu pace - pacea lui Dumnezeu ne va păzi inimile și gândurile în Hristos Isus într-un mod care depășește cu mult înțelegerea noastră omenească!

2. Trădarea lui David de către un prieten apropiat are dimensiuni profetice.

Nu trebuie să ne gândim prea mult pentru a vedea paralele între trădarea lui David de către un prieten de încredere și trădarea Domnului nostru de către Iuda. Timp de trei ani, Iuda a făcut parte din comunitatea strânsă a ucenicilor. În cea mai mare parte a acestui timp nu a fost un trădător. El credea cu adevărat că Isus se va declara în mod public Împărat și va răsturna ocupația romană în Israel pentru a instaura Împărăția Sa. Probabil că Iuda a crezut că va fi în centrul atenției când Domnul Isus va instaura Împărăția Sa! Dar lui Iuda nu i-a plăcut cum mergeau lucrurile, așa că a decis să trădeze un Om nevinovat. Așa cum trădarea lui Ahitofel s-a sfârșit prin sinucidere (2 Samuel 17.23), tot așa și Iuda s-a sinucis după aceea (Matei 27.5). În perioada de necaz care va urma, se vor împlini și alte afirmații profetice din acest Psalm. În această perioadă, un mic grup de iudei credincioși va fi înșelat de un fals Mesia și de adepții săi. Acești credincioși din timpul sfârșitului vor fugi din Ierusalim în pustiu, unde Domnul îi va proteja. Dumnezeu va răspunde la rugăciunile lor pentru dreptate cu a doua venire a Domnului și cu judecata Sa ulterioară asupra tuturor oamenilor stricați și răi. La această judecată, și falsul Mesia va fi aruncat de viu în iazul de foc (Apocalipsa 19.20).

Aplicație practică: Noi ne putem îndepărta zburând!

În Psalmul 55.5-7 am văzut că David dorea să zboare departe de problemele sale, ca o pasăre care găsește odihnă și refugiu din calea furtunii într-un loc liniștit. Cu ajutorul credinței putem zbura! Un cunoscut cântec de credință [american] conține versul: „Există un loc de odihnă liniștită, aproape de inima lui Dumnezeu”. În mijlocul furtunilor și necazurilor noastre, putem găsi acel loc de odihnă, dacă ne adresăm Domnului și ne vărsăm inimile către El. La aceasta se gândea Asaf când a scris: „Dar pentru mine este bine să mă apropii de Dumnezeu: mi-am pus încrederea în Domnul Dumnezeu” (Psalmul 73.28). Așadar, să ne amintim acest îndemn practic, atunci când ne simțim copleșiți și vrem să fugim de dificultăți. Ne putem îndepărta de ele zburând!

Titlul original: „Befriended Then Betrayed”

Sursa: www.growingchristians.org